

Itron ar Faou(e)t

Mar renkan mond d'an arme evel ma zon c'hoas bed
pelec'h e lakin me va mestrez da viret.

— Digassi-din dam zi va breurik mar kerez
a me e lakei er kramp gant va demezellet

Na voa ked eed mad e zaou droad d'eus an ti
Ma komansont oll da kana pouill dezi

— It-tu breman d'all lan da zivoël an denvet
da c'hortoz ma distroi o briet deus an arme

Pa voa bed seiz vlas el lan ne re nemet voëlla
Deud an eïsved blaouez e komansas kana

— An dijentil iaouank o distrei deus an arme
a kleve eur vouez dous o kana er mene

— Pachik Pachik bien dalc'h din va inkane
Me chonj din e klevan va mestrez o kana

— Debonjour plac'h iaouank, el lan gant o tenvet
a c'houi elfe aze konservi o gwer(c'h)tet ?

— Ia sur, emezi, a dre c'hras va Doue
D'eun dichentil iaouank a meus ed d'an arme

Evid-on da veza el lan gant va denvet
me zo eun itron gaër a vaner ar faouet,

Hag a zo eiz vla zo o tivouel an denvet
en eur memeus kraou gato e rankan me kousket

El laouerik ar c'hi e meus va zamik bouet

– Debonjour a joa e lavaran
er maner ar Faouet pa erruan
na va vriet pellec'h e man ?

– eed (1) e da bourmen gant va demezellet
Breman souden vatant va breurik e goëllet

– penevit e respeti ti va mam a va zad
me lakaffe leur an ti da rucha gant ta hoad

en eur vond e meus hi rankontret ag e teus hi lakead
da zivouel da zenvet.

Catherine Le Borgne. 3 mars 1851.

(1) le 2ème -e- (de eed) est écrit en surcharge sur un a.